

Miercuri, 16 septembrie 2020

P9_TA(2020)0213

Cooperarea UE-Africa în domeniul securității în Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii

Rezoluția Parlamentului European din 16 septembrie 2020 referitoare la cooperarea UE-Africa în domeniul securității în Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii (2020/2002(INI))

(2021/C 385/03)

Parlamentul European

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolele 41, 42, 43, 44, 45 și 46,
- având în vedere raportul întocmit de OCDE și Clubul Sahel și Africa de Vest la 14 februarie 2020, intitulat „The Geography of Conflict in North and West Africa” („Geografia conflictului în Africa de Nord și de Vest”),
- având în vedere raportul Institutului internațional pentru cercetare în domeniul păcii de la Stockholm, intitulat „Trends in World Military Expenditure, 2019” („Tendențe ale cheltuielilor militare la nivel mondial, 2019”), publicat în aprilie 2020,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 9 martie 2020 intitulată „Către o strategie cuprinzătoare cu Africa” (JOIN(2020)0004),
- având în vedere Declarația comună a membrilor Consiliului European și a statelor membre ale Grupului celor cinci țări din Sahel (G5 Sahel) din 28 aprilie 2020,
- având în vedere Decizia (PESC) 2020/253 a Consiliului din 25 februarie 2020 de modificare a Deciziei (PESC) 2018/906 de prelungire a mandatului Reprezentantului Special al Uniunii Europene pentru Sahel ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația comună a șefilor statelor membre ale Grupului celor cinci țări din Sahel (G5 Sahel) și a Președintelui Republicii Franceze, pronunțată la summitul din 13 ianuarie 2020 organizat la Pau, în Franța (Declarația de la Pau),
- având în vedere concluziile Consiliului din 20 aprilie 2015 privind Planul de acțiune regional pentru Sahel 2015-2020, din 16 martie 2015 privind Planul de acțiune al UE privind Golful Guineei 2015-2020 și din 25 iunie 2018 privind Cornul Africii/Marea Roșie,
- având în vedere Rezoluția 1325/1820 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și rezoluțiile care i-au urmat,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 referitoare la Strategia UE pentru Cornul Africii ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2016 referitoare la operațiunile de menținere a păcii – colaborarea UE cu ONU și cu Uniunea Africană ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2018 referitoare la Somalia ⁽⁴⁾,
- având în vedere Strategia pentru dezvoltarea și securitatea țărilor din G5 Sahel din septembrie 2016, Cadrul pentru acțiuni prioritare integrate din februarie 2020, Alianța pentru Sahel și Parteneriatul pentru stabilitate și securitate în regiunea Sahel,

⁽¹⁾ JO L 54 I, 26.2.2020, p. 9.

⁽²⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 38.

⁽³⁾ JO C 86, 6.3.2018, p. 33.

⁽⁴⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 113.

Miercuri, 16 septembrie 2020

- având în vedere documentul „Conceptul UE pentru sprijinul acordat de PSAC reformei sectorului de securitate (RSS)” al Consiliului din 13 octombrie 2005, Comunicarea Comisiei din 24 mai 2006 intitulată „Un concept pentru sprijinul acordat de Comunitatea Europeană reformei sectorului de securitate” (COM(2006)0253), Comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 5 iulie 2016 intitulată „Elemente pentru un cadru strategic la nivelul UE pentru sprijinirea reformei sectorului de securitate” (JOIN(2016) 0031), precum și Concluziile Consiliului din 14 noiembrie 2016 referitoare la „Cadru strategic la nivelul UE pentru sprijinirea reformei sectorului de securitate (RSS),
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD) și în special ODD 16, care vizează promovarea unor societăți pașnice și favorabile incluziunii pentru o dezvoltare durabilă,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații privind diligența necesară în lanțul de aprovizionare pentru importatorii din cadrul Uniunii de staniu, tantal și tungsten, minereurile acestora și de aur provenind din zone de conflict și zone cu risc ridicat („Regulamentul privind minereurile din zone de conflict”) ⁽⁵⁾,
- având în vedere Cadru strategic pentru Cornul Africii, din 14 noiembrie 2011, și Planul de acțiune regional al UE pentru Cornul Africii pentru perioada 2015-2020, din 26 octombrie 2015,
- având în vedere apelul Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite pentru o încetare a focului la nivel mondial în urma epidemiei de coronavirus (COVID-19),
- având în vedere Strategia UE privind Golful Guineea, din 17 martie 2014,
- având în vedere Strategia UE pentru securitate și dezvoltare în Sahel, din 21 martie 2011, care a fost prezentată de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și de Comisie la cererea Consiliului,
- având în vedere reuniunile consultative comune anuale ale Consiliului pentru pace și securitate al Uniunii Africane și ale Comitetului politic și de securitate al Uniunii Europene,
- având în vedere documentul din 14 iunie 2012 intitulat „Planul de acțiune pentru consolidarea sprijinului acordat de UE prin PSAC pentru menținerea păcii de către ONU” și documentul din 27 martie 2015 intitulat „Consolidarea parteneriatului strategic ONU-UE în ceea ce privește gestionarea crizelor și menținerea păcii: Priorități 2015-2018”,
- având în vedere Strategia comună Africa-UE (JAES) adoptată în cadrul celei de a doua reuniuni la nivel înalt UE-Africa, desfășurată la Lisabona la 8-9 decembrie 2007 și Foaia de parcurs a JAES 2014-2017 adoptată în cadrul celei de a patra reuniuni la nivel înalt UE-Africa, desfășurată la Bruxelles în perioada 2-3 aprilie 2014,
- având în vedere Raportul special nr. 3/2011 al Curții de Conturi Europene, intitulat „Eficiența și eficacitatea contribuțiilor UE canalizate prin organizații ONU în țări afectate de conflicte”, din 25 mai 2011,
- având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la cea de-a zecea aniversare a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea ⁽⁶⁾,
- având în vedere Abordarea strategică a UE privind femeile, pacea și securitatea (FPS), din 10 decembrie 2018, precum și Planul de acțiune 2019-2024 din cadrul acesteia, din 5 iulie 2019,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la rolul politicii de securitate și apărare comune în cazul crizelor și al dezastrelor naturale generate de climă ⁽⁷⁾,

⁽⁵⁾ JO L 130, 19.5.2017, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 56.

⁽⁷⁾ JO C 419, 16.12.2015, p. 153.

Miercuri, 16 septembrie 2020

- având în vedere rapoartele din 2011 și din 2012 din cadrul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu intitulat „Securitatea mijloacelor de subsistență: schimbările climatice, migrația și conflictele în Sahel”,
 - având în vedere documentul Consiliului din 10 noiembrie 2009, intitulat „Conceptul privind consolidarea capacităților UE în domeniul medierii și al dialogului”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2019 referitoare la construirea capacității UE de prevenire a conflictelor și de mediere ⁽⁸⁾,
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și de apărare comune ⁽⁹⁾ și la implementarea politicii externe și de securitate comune ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 230/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument care contribuie la stabilitate și pace (COM(2016)0447),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 28 aprilie 2015 intitulată „Agenda europeană privind securitatea” (COM(2015)0185),
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0129/2020),
- A. întrucât dezvoltarea și pacea sustenabilă vor fi obținute numai prin abordarea cauzelor profunde ale sărăciei și ale foametei; întrucât securitatea este o condiție prealabilă pentru dezvoltare; întrucât securitatea umană este o condiție prealabilă pentru pace și stabilitate de lungă durată; întrucât o legătură solidă între securitate, dezvoltare și intervenția umanitară este esențială pentru dezvoltare durabilă în Sahel, în Africa de Vest și în Cornul Africii; întrucât, în lipsa dezvoltării și a eradicării sărăciei, nu va exista pace sustenabilă; întrucât securitatea în regiunile sahelio-sahariană și Cornul Africii s-a înrăutățit treptat, în timp ce acțiunea Uniunii Europene nu a fost în măsură să răspundă în mod adecvat acestei crize, în special ca urmare a limitării mandatului și a operabilității;
- B. întrucât mediul strategic sudic al UE este instabil; întrucât acesta se confruntă cu numeroase provocări, în special cu conflictele armate de la frontierele sudice ale continentului european și cu terorismul jihadist; întrucât instabilitatea în această regiune are un efect direct asupra securității Europei și a cetățenilor săi, precum și a stabilității la frontierele europene externe;
- C. întrucât securitatea și stabilitatea în Sahel, în Africa de Vest și în Cornul Africii trebuie să fie un obiectiv strategic al cooperării UE cu guvernele din vecinătatea sudică;
- D. întrucât mandatele misiunilor din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) sunt cuprinzătoare și vizează, printre altele, promovarea reformei sectorului de securitate, continuarea reformei justiției, consolidarea instruirii armatei și a poliției, precum și îmbunătățirea supravegherii;
- E. întrucât Uniunea Europeană s-a angajat în ceea ce privește securitatea și dezvoltarea în regiunea Sahel, în calitate de partener principal, printr-o abordare integrată, axată pe dialog politic și diplomatic și pe sprijin umanitar și pentru dezvoltare;
- F. întrucât inițiativa „Consolidarea capacităților ca sprijin pentru securitate și dezvoltare” (CBSD) a condus la revizuirea Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace („IcSP+”) în 2017, permițând finanțarea unor acțiuni de instruire, precum și furnizarea de echipamente neletale forțelor armate ale țărilor terțe;

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2019)0158.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0009.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0008.

Miercuri, 16 septembrie 2020

- G. întrucât statele membre trebuie să asigure personalul necesar pentru misiuni, deficiențele, exacerbate de pandemia provocată de răspândirea COVID-19, înseamnă că numărul de angajați ai UE în cadrul acestor misiuni este redus din motive legate de sănătate;
- H. întrucât, de la Oceanul Atlantic la vest și până la Marea Roșie și Oceanul Indian la est, multe țări africane se străduiesc să facă față provocărilor, cum ar fi destabilizarea economiei agropastorale tradiționale ca urmare a schimbărilor climatice, exploatarea resurselor naturale de către actori externi, insecuritate alimentară și nutrițională, lipsa accesului la servicii sociale de bază, modele agricole neadecvate, creșterea demografică și presiuni exercitate asupra resurselor naturale și de mediu, precum despăduririle; întrucât o altă provocare majoră o reprezintă apariția unor noi forme de economie mafiotă, inclusiv traficul de persoane, de migranți, de droguri, de bunuri culturale și traficul cu specii sălbatice de faună și floră și exporturile necontrolate ale rezervelor de aur și minerale, care, în combinație cu instituții slabe și lipsa de transparență, guvernarea ineficientă, inegalitățile tot mai mari, lipsa de încredere în guverne și corupția multor administrații, dau naștere unei hibridizări între grupările armate, traficanți și conflictele comunitare și regionale tradiționale, la care se adaugă fenomenul extremismului religios jihadist apărut ca o reacție falsă pentru societățile în cauză, precum și creșterea radicalizării;
- I. întrucât natura provocărilor în materie de securitate, conflictele violente și violența politică variază între diferite regiuni, țări și provincii din Africa; întrucât în regiunile Sahel sau Cornul Africii grupurile armate islamiste și terorismul, dar și, într-o mică măsură, forțele de securitate, diverse grupuri infracționale și miliția provoacă un număr mare de victime în special în rândul populației civile; întrucât situația este foarte diferită în majoritatea celor 19 țări ale Africii de Vest, unde unele țări se bucură de stabilitate și de securitate de durată, în timp ce altele se confruntă cu violență politică sau conflicte etnice;
- J. întrucât, anul trecut, 3 471 de evenimente violente raportate au fost legate de aceste grupuri; întrucât numărul deceselor raportate ca urmare a activității grupurilor militante islamiste africane a crescut, de asemenea, cu 7 % anul trecut, la aproximativ 10 460 de decese;
- K. întrucât activitățile teroriste sunt concentrate în mare parte în cinci zone principale, inclusiv în Somalia, în bazinul lacului Ciad și în Sahel, amenințări mai puține, dar persistente existând în Africa de Nord și pe coasta de vest a Oceanului Indian; întrucât, în 2019, Sahel a cunoscut cea mai rapidă intensificare a activității extremiste violente dintre toate regiunile; întrucât fiecare zonă are o dinamică unică și necesită o abordare regională unică;
- L. întrucât liderii UE și ai G5 Sahel și-au exprimat profunda preocupare cu privire la intensificarea terorismului, precum și cu privire la deteriorarea securității și a situației umanitare în regiunea Sahel; întrucât terorismul exercită o presiune crescută asupra țărilor din G5 Sahel și asupra vecinătății acestora; întrucât terorismul exacerbează tensiunile politice, etnice și religioase locale și este alimentat de grupurile infracționale și grupările fundamentaliste, de nedreptățile socioeconomice, de guvernarea deficitară și, în unele cazuri, de forțele de securitate și de apărare;
- M. întrucât atacurile teroriste îndreptate împotriva populației civile, a instituțiilor și a reprezentanților statului, a forțelor de securitate și de apărare și a infrastructurii subminează coeziunea socială, grupurile teroriste bazându-se în acest sens și pe conflictele existente la nivel local;
- N. întrucât toate aceste provocări au afectat profund stabilitatea și pacea comunităților locale și ordinea tradițională bazată pe compromisuri și pe autoritatea morală a seniorilor și a liderilor tradiționali, înlocuite de dominația grupărilor armate de traficanți și teroriști;
- O. întrucât este esențial să se creeze condițiile de securitate necesare pentru reinstaurarea structurilor de bază ale statului, în special în regiunile mai îndepărtate, în care sentimentul de abandon resimțit de cetățeni poate fi și mai intens;
- P. întrucât atacurile teroriste și criminale tind să vizeze populațiile civile, reprezentanții statelor, forțele de securitate și de apărare și infrastructura socioeconomică și subminează astfel coeziunea și integrarea sociale și comunitare;
- Q. întrucât Sahel este una dintre regiunile cele mai afectate de proliferarea armelor ilicite de mici dimensiuni și întrucât aceste arme nedocumentate și în majoritatea cazurilor deținute ilegal nu numai că amenință siguranța și securitatea comunităților, ci sunt, de asemenea, utilizate de rețele infracționale transnaționale periculoase care sunt implicate în diverse forme de trafic, inclusiv de arme, de ființe umane și de droguri ilegale;

Miercuri, 16 septembrie 2020

- R. întrucât, potrivit noilor date ale Institutului internațional pentru cercetare în domeniul păcii de la Stockholm SIPRI:
- (a) cheltuielile militare combinate ale statelor din Africa au crescut cu 1,5 %, ajungând la aproximativ 41,2 miliarde USD în 2019, marcând prima creștere a cheltuielilor din regiune în cinci ani;
 - (b) Africa a importat 49 % din echipamentele sale militare din Rusia, 14 % din Statele Unite și 13 % din China; în vreme ce China a exportat 20 % din totalul vânzărilor sale de arme către Africa;
- S. întrucât influența militară a Rusiei în Africa constă în vânzarea de arme, în detașarea mercenarilor și a consultanților politici, în acorduri de securitate și în programe de formare pentru țări instabile;
- T. întrucât în fiecare an se scoate în mod ilegal aur în valoare de miliarde de dolari din țările africane vestice prin Emiratele Arabe Unite (EAU) în Orientul Mijlociu; întrucât, potrivit Organizației Națiunilor Unite, gruparea extremistă somaleză Al Shabaab obține venituri în valoare de milioane de dolari din exporturile de cărbune către Iran și apoi către EAU, încălcând sancțiunile ONU;
- U. întrucât sărăcia, lipsa educației, șomajul, conflictele, crizele și insecuritatea, combinate cu alți factori, cum ar fi statele eșuate, proasta guvernare și corupția afectează în special tinerii și oportunitățile oferite acestora, forțând mulți să fugă și să-și părăsească locuințele și familiile pentru regiuni mai sigure sau alte continente, punându-și astfel în pericol viața;
- V. întrucât provocările menționate anterior vor fi exacerbate de pandemia de Covid-19 și de agravarea efectelor schimbărilor climatice; întrucât Comisia a anunțat un quantum suplimentar de 194 de milioane EUR pentru sprijinirea securității, a stabilității și a rezilienței în Sahel;
- W. întrucât amenințarea din partea grupărilor militante islamiste din Africa nu are o natură uniformă, ci include activități desfășurate de o combinație în continuă schimbare de aproximativ două duzini de grupuri care acționează în mod activ în 14 țări;
- X. întrucât Uniunea Europeană a desfășurat trei misiuni și operațiuni militare în cadrul PSAC pentru a instrui și a consilia forțele armate din Somalia [misiunea de instruire a UE (EUTM) Somalia – 2010], din Mali (EUTM Mali – 2013) și din Republica Centrafricană (EUTM CAR – 2016), o operațiune navală militară [misiunea forțelor navale ale UE (NAVFOR) ATALANTA – 2009] și trei misiuni civile pentru a instrui și a consilia forțele de securitate internă din Mali [misiunea UE de consolidare a capacităților (EUCAP) Sahel Mali – 2012), Niger (EUCAP Sahel Niger – 2014) și Somalia (EUCAP Somalia – 2014), proiectul GAR-SI SAHEL și a instituit și va lansa în curând o misiune de consiliere (EUAM) în Republica Centrafricană;
- Y. întrucât o serie de avanposturi militare din țări individuale, cum ar fi Franța și Statele Unite ale Americii, oferă asistență în materie de securitate partenerilor locali, desfășurând activități de combatere a terorismului și de altă natură; întrucât, în paralel cu soluțiile politice, eforturile de consolidare a statului și inițiativele de dezvoltare sunt esențiale pentru a învinge grupările teroriste și pentru a contribui la consolidarea stabilității regionale;
- Z. întrucât, pentru a stopa proliferarea acestei amenințări către alte regiuni și continente, inclusiv Europa, este necesar să se exercite o presiune susținută asupra teroriștilor;
- AA. întrucât, pe parcursul ultimului deceniu, instituțiile de securitate africane au dislocat zeci de mii de membri ai personalului lor în operațiuni de pace pe teritoriul african, dând dovadă de o voință autentică de a contribui la guvernarea securității pe propriul lor continent;
- AB. întrucât UE sprijină, de asemenea, operaționalizarea Forței comune a G5 Sahel, un instrument-cheie de combatere a terorismului, care este esențial pentru lupta împotriva terorismului, a activităților jihadiste și a amenințărilor la adresa securității, precum și pentru îmbunătățirea securității regionale;
- AC. întrucât operaționalizarea continuă a actorilor-cheie regionali din domeniul securității, precum Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest (ECOWAS), Forța de rezervă a Africii de Est și Forța africană de rezervă a Uniunii Africane, se suprapune cu interesul UE de a asista țările în dificultate să asigure pacea și prosperitatea pentru cetățenii lor;

Miercuri, 16 septembrie 2020

- AD. întrucât cooperarea regională și relațiile de bună vecinătate dintre țările din regiunea Sahel, din Africa de Vest și din Cornul Africii sunt indispensabile pentru a menține și a consolida stabilitatea în aceste regiuni;
- AE. întrucât Uniunea Africană rămâne un partener esențial pentru eforturile de pace și stabilitate ale UE;
- AF. întrucât Uniunea Africană a anunțat, în cadrul summitului său anual din februarie 2020, că plănuiește să trimită 3 000 de soldați în Sahel pentru a sprijini G5 Sahel în lupta împotriva grupurilor armate;
- AG. întrucât, din 2017, UE a parcurs un proces de regionalizare a misiunilor sale PSAC, care, împreună cu intensificarea cooperării cu G5 Sahel, are obiectivul de a identifica mai bine lacunele din cooperarea transfrontalieră din regiuni și de a le elimina;
- AH. întrucât, după ani de instruire specifică, misiunilor UE, precum și celor ale ONU menționate anterior le-a fost afectată sustenabilitatea și eficacitatea din cauza restricțiilor impuse mandatului, programelor lor de instruire, planurilor de sustenabilitate și asumării locale a răspunderii și din cauza faptului că nu pot furniza unităților pe care le instruesc și forțelor de apărare locale echipamentul necesar, inclusiv arme, muniții și vehicule; întrucât mandatele și scopul misiunilor UE trebuie să fie revizuite pentru a efectua o analiză a „lecțiilor învățate”, care să fie utilizată pentru a adapta misiunile actuale și viitoare;
- AI. întrucât orice instruire, finanțare sau dotare a forțelor de securitate din țările terțe ar trebui să respecte valorile europene fundamentale și să contribuie la construirea unui sector de securitate fiabil, care să vizeze în primul rând furnizarea de beneficii în materie de securitate întregii populații locale, respectând, în același timp, statul de drept și, în special, dreptul internațional al drepturilor omului;
- AJ. întrucât aceste restricții și absența unei prezențe coerente și strategice a Uniunii Europene afectează credibilitatea acțiunii externe a UE, în timp ce alți actori globali își intensifică acțiunile, trimit mercenari și își construiesc propriile instalații militare și și-au intensificat aprovizionarea cu arme și muniții în țările din regiune, fără dispoziții privind guvernanta și, în consecință, fac acest lucru pentru a stimula exclusiv interesele bilaterale;
- AK. întrucât, în 2017, Partidul Comunist din China a adoptat în mod formal, în cadrul Congresului național al partidului, inițiativa „O centură, un drum”, cu o investiție anunțată care se ridică la opt mii de miliarde USD pentru o rețea vastă de infrastructură de transport, energetică și de telecomunicații, care face legătura între Europa, Africa și Asia; întrucât China este o parte interesată principală în economia Africii, având o influență considerabilă asupra multor aspecte ale afacerilor continentului;
- AL. întrucât, pe parcursul ultimului deceniu, EAU și-au intensificat gradual prezența în Cornul Africii, utilizând proiecte de dezvoltare și umanitare pentru a-și crește importanța geostrategică în special în Golful Aden; întrucât Somalia a îndemnat Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite să ia măsuri împotriva construirii unei baze militare a EAU în Somaliland;
- AM. întrucât Turcia a depus ani de zile eforturi pentru a dobândi capital de încredere în Cornul Africii, întrucât urmărește să își intensifice influența, îndeosebi în regiunea Mării Roșii; întrucât companiile turcești continuă să gestioneze principalul port maritim și aeroportul din Mogadishu și chiar să furnizeze instruire militară pentru soldații guvernamentali somalezi;
- AN. întrucât Armata marină de eliberare a poporului chinez (PLAN) și-a instalat prima bază militară de peste mări în Djibouti, iar China deține peste 70 % din produsul intern brut din Djibouti, sub formă de datorii; întrucât creditele din cadrul inițiativei „O centură, un drum” prind țările în curs de dezvoltare vulnerabile în „capcane de îndatorare”, care sărăcesc rezervele guvernamentale și îndatorează generații de contribuabili cu sume gigantice;
- AO. întrucât nici armata din Somalia, nici cea din Burkinabe, nici cea din Mali și nici forțele armate centrafricane nu au găsit răspunsurile eficiente și depun mari eforturi pentru a lupta împotriva jihadiștilor și a grupurilor armate sau pentru a menține și a securiza zone cu ajutorul forțelor internaționale aliate și, ca urmare, populațiile locale se simt abandonate și se tem că jihadiștii sau grupările armate îi vor acuza că au colaborat cu guvernul atunci când se vor întoarce și vor ocupa din nou zonele din care au fost expulzați;

Miercuri, 16 septembrie 2020

- AP. întrucât a existat o scădere decisivă a pirateriei în largul coastei Africii de Est și de Vest ca urmare a eforturilor internaționale pentru asigurarea securității maritime, depuse atât de UE, cât și de NATO, care servesc ca precedent pentru cooperarea europeană, africană și transatlantică în domeniul securității;
- AQ. întrucât, după ani de implicare în misiunile civile și militare menționate anterior, situația generală nu s-a îmbunătățit considerabil și tinde în prezent să se înrăutățească, în ciuda eforturilor depuse; întrucât, drept consecință, persistă o serie de provocări vechi și noi și, prin urmare, trebuie pusă în aplicare o strategie cuprinzătoare, cu un accent deosebit pe regiunile în care vulnerabilitățile și tensiunile sunt cele mai mari, pentru a atinge obiectivul final al stabilității regionale și pentru a transfera responsabilitatea pentru securitate în mâinile africanilor; întrucât această strategie va răspunde unei nevoi urgente și unor așteptări ridicate ale ambilor actori de pe teren și ale populațiilor locale și ar trebui să abordeze cauzele profunde ale crizei;
- AR. întrucât aspectele legate de finanțarea PSAC sunt esențiale pentru continuarea acestei politici, iar Fondul european de dezvoltare prin Instrumentul financiar pentru pace în Africa (APF) și, în viitor, prin Instrumentul european pentru pace (EPF) oferă sprijin Uniunii Africane, finanțând, printre altele, costul operațional al operațiunilor de menținere a păcii din Africa, îndeosebi AMISOM în Somalia; întrucât EPF va înlocui mecanismul Athena pentru finanțarea costurilor comune ale operațiunilor militare PSAC, iar APF va dota UE cu un nou instrument de desfășurare mai flexibilă a operațiunilor militare și de îmbunătățire semnificativă a opțiunilor de asistență în materie de securitate acordate partenerilor; întrucât impactul ultim al Instrumentului european pentru pace, ca instrument care să abordeze în mod sustenabil conflictele violente și insecuritatea, va depinde de măsura în care este completat cu măsurile de salvagardare și cu sistemele de monitorizare necesare pentru a evita abuzul potențial de ajutorul furnizat și pentru a asigura faptul că aspectele ce țin de asumarea răspunderii, de drepturile omului și de respectarea dreptului umanitar sunt luate în considerare în mod corespunzător; întrucât viitorul EPF, care ar trebui să înlocuiască APF în 2021, ar trebui să își extindă domeniul de aplicare la statele partenere și să permită furnizarea de echipamente militare;
- AS. întrucât este imperativ ca UE să sprijine partenerii săi din regiunile sahelu-sahariene și Cornul Africii care se confruntă cu provocări tot mai mari în lupta lor împotriva grupărilor armate teroriste, inclusiv a jihadiștilor; întrucât Uniunea Europeană poate răspunde în mod adecvat prin furnizarea prin EPF de asistență necesară țărilor din regiunea în cauză, inclusiv arme și muniții; întrucât EPF ar trebui aprobat fără întârziere pentru a permite asistența militară necesară;
- AT. întrucât temperaturile în Sahel cresc de 1,5 ori mai repede decât în restul lumii și întrucât, potrivit Organizației Națiunilor Unite, aproximativ 80 % dintre terenurile agricole din Sahel sunt degradate, în condițiile în care aproximativ 50 de milioane de persoane care își câștigă existența din creșterea animalelor își dispută teritoriul; întrucât, potrivit Comitetului Internațional al Crucii Roșii (CICR), această situație conduce la insecuritate alimentară în rândul populațiilor; care se confruntă cu dificultăți și care sunt puse în fața unor alegeri dificile;
- AU. întrucât efectele schimbărilor climatice reprezintă un factor de risc de destabilizare, de violență și de conflict;
- AV. întrucât intensificarea atacurilor violente asupra școlilor publice, a asasinatelor, a răpirilor, a actelor de violență și a amenințărilor cu moartea împotriva cadrelor didactice și a elevilor a condus, potrivit UNICEF, la închiderea a peste 9 000 de școli în Africa Centrală și de Vest, lăsând aproape două milioane de copii fără educație adecvată;
- AW. întrucât UE continuă să fie profund preocupată de numărul tot mai mare de copii care sunt recrutați ca soldați-copii de către grupările extremiste;
- AX. întrucât Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) a semnalat noi tendințe îngrijorătoare în ceea ce privește traficul de droguri în regiune, cu efecte negative asupra guvernantei, a securității, a creșterii economice și a sănătății publice; întrucât, potrivit Biroului, Africa de Vest, Africa Centrală și Africa de Nord sunt responsabile pentru 87 % din toate opioidele farmaceutice confiscate la nivel mondial și întrucât UNODC recunoaște o legătură strânsă între traficul de droguri și finanțarea grupărilor armate;
- AY. întrucât Abordarea strategică a UE privind femeile, pacea și securitatea subliniază necesitatea integrării unei perspective de gen în toate aspectele și activitățile din domeniile păcii și securității, pentru a asigura eficacitatea politicilor UE;

Miercuri, 16 septembrie 2020

- AZ. întrucât atacurile grupărilor extremiste și escaladarea violențelor intercomunitare care vizează resurse afectează accesul la educație și la asistența medicală, fetele fiind într-un număr mare cele mai expuse la diferite tipuri de abuzuri fizice și sexuale;
- BA. întrucât Uniunea Europeană ar trebui să își sporească în mod strategic prezența economică într-o măsură și mai mare, având în vedere prezența din ce în ce mai mare a altor puteri străine;
- BB. întrucât comisarul pentru vecinătate și extindere a propus să se realoce, să se accelereze și să se prioritizeze un quantum de 3,25 miliarde EUR din programe existente pentru a răspunde nevoilor Africii în contextul pandemiei de COVID-19, inclusiv 2,06 miliarde EUR pentru Africa subsahariană;
- BC. întrucât UE ar trebui să își consolideze colaborarea cu parlamentele naționale, inclusiv cu comisiile pentru securitate și apărare, pentru a îmbunătăți funcțiile vitale de supraveghere a intervențiilor naționale și externe în domeniul securității;

A acțiunile întreprinse de Uniunea Europeană și de statele sale membre

1. consideră că Comisia, Consiliul și Vicepreședintele Comisiei / Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) trebuie să coordoneze strategiile de dezvoltare, umanitare și de securitate în care aceștia sunt implicați ca parte a unei strategii integrate care să conducă la o asumare africană independentă a răspunderii în domeniul securității și al apărării; consideră că Uniunea Africană și statele africane din regiune sunt parteneri esențiali alături de care UE se implică în mod semnificativ pentru a asigura în comun dezvoltarea durabilă și securitatea umană; sprijină planurile Uniunii Africane de a trimite 3 000 de soldați în sprijinul G5 Sahel; este ferm convins că UE și statele sale membre trebuie să consolideze capacitatea partenerilor, revizuiind angajamentele în ceea ce privește securitatea și apărarea în regiunile Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii, inclusiv prin furnizarea de echipamente militare, respectând în același timp principiul „a nu face rău”;
2. reamintește că combaterea terorismului depinde în special de capacitatea statelor vizate de a menține instituții solide și fiabile, servicii de bază bine stabilite, inclusiv capacități de securitate interne și un sistem de justiție, în special în materie penală, în care cetățenii să aibă încredere; consideră că o strategie de securitate pentru regiunile Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii trebuie să se bazeze, înainte de toate, pe abordarea cauzelor profunde ale conflictelor din regiune, dat fiind faptul că eradicarea sărăciei este esențială pentru o pace sustenabilă;
3. solicită promovarea unor relații reînnoite între UE și continentul african, bazate pe solidaritate și pe respectul și avantajul reciproc, întotdeauna în concordanță cu principiile care vizează respectarea dreptului internațional, a suveranității naționale și a egalității între părți;
4. consideră că toate misiunile, operațiunile și celelalte acțiuni ale Uniunii Europene din cadrul PESC ar trebui să fie coordonate de VP/ÎR sub autoritatea Consiliului, în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din TUE, și că Celula comună de coordonare a sprijinului ar trebui să ofere mai multă consiliere Comisiei și VP/ÎR, cu un rol de coordonare mai mare și să propună instituirea unui centru de doctrină civil-militară centralizat care să consolideze capacitățile misiunilor și proiectelor Capacității militare de planificare și conducere și ale Capacității civile de planificare și conducere;
5. este ferm convins că UE ar trebui să investească la nivel maxim în procese care vizează prevenirea conflictelor, prin declanșarea unei multitudini de procese și proiecte foarte concrete de mediere, dialog și reconciliere, în paralel cu alte măsuri de securitate; subliniază necesitatea, de asemenea, de a adopta abordări centrice nestatale, care să vizeze promovarea stabilității și a securității, în special în ceea ce privește tensiunile intercomunitare; este ferm convins că numai asistența în materie de securitate care pune securitatea umană în centrul său va fi eficientă pe termen mediu și lung;
6. subliniază nevoia urgentă de a consolida misiunile și operațiunile PSAC, precum și politica globală a UE în domeniul planificării și comunicării strategice, pentru a crește vizibilitatea acțiunilor UE;
7. salută angajamentul general al Uniunii în ceea ce privește regiunea Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii și recunoaște contribuția acestor misiuni și operațiuni PSAC la pacea, securitatea și stabilitatea internațională; subliniază, totuși, că este necesar ca normele financiare și administrative, precum și procesele de luare a deciziilor politice să fie adaptate, astfel încât răspunsul la crize să poată fi mai rapid și mai operațional;

Miercuri, 16 septembrie 2020

8. își reiterează apelul pentru elaborarea unei Cărți albe privind apărarea europeană, care să conceapă și să sublinieze scenarii foarte exacte pentru posibilele intervenții militare ale UE și doctrinele ce stau la baza acestora, în conformitate cu sarcinile militare prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din TUE;

9. laudă personalul misiunilor UE care, în ciuda condițiilor foarte dificile, a acționat în mod excepțional și a dat dovadă de dedicare și de profesionalism;

10. subliniază că, având în vedere degradarea gravă și profundă a condițiilor de securitate din regiune și pentru a acoperi eventualele lacune ale misiunilor și proiectelor UE, trebuie consolidate capacitățile partenerilor în sectorul securității, pentru a răspunde în mod mai adecvat la provocările profunde și la condițiile grave de securitate din regiune, inclusiv prin sprijinirea țărilor terțe în combaterea terorismului pe teritoriile lor;

11. sprijină Comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 28 aprilie 2015, intitulată „Consolidarea capacităților ca sprijin pentru securitate și dezvoltare – Înzestrarea partenerilor pentru prevenirea și gestionarea crizelor”⁽¹⁾;

12. salută propunerea Comisiei și negocierile interinstituționale în curs care vizează instituirea unui regulament privind Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (NDICI), care cuprinde toate sarcinile actualului Instrument care contribuie la stabilitate și pace (IcSP);

13. salută propunerea VP/ÎR, cu sprijinul Comisiei, pentru instituirea în cadrul PESC a Uniunii a unui EPF pentru finanțarea cooperării cu țări terțe și cu organizații internaționale în domeniul militar și al apărării, inclusiv a echipamentelor aflate pe lista comună a UE cuprinzând produsele militare, care va elimina o lacună importantă a sprijinului UE și, împreună cu NDICI, va oferi UE capacitatea de a răspunde mai rapid și mai eficace la provocările în materie de securitate și solicită adoptarea rapidă a acestuia; reamintește că EPF urmărește să includă APF și să instituie o componentă de consolidare a capacităților care ar permite furnizarea de echipamente militare țărilor partenere, inclusiv arme și muniții, cu respectarea deplină a poziției comune, a drepturilor omului și a dreptului umanitar și cu dispoziții eficiente privind transparența, astfel cum sunt enumerate în recomandarea sa din 28 martie 2019 privind instituirea Instrumentului european pentru pace, pentru a se asigura că niciun echipament militar nu este acordat destinatarilor care comit abuzuri, atrocități și aduc alte daune populațiilor civile; observă că, din iunie 2018, statele membre lucrează la o decizie a Consiliului de instituire a EPF, de realizat până cel târziu în ianuarie 2021; invită Consiliul, în acest sens și având în vedere situația actuală din Africa, să aprobe fără întârziere această propunere, adoptând decizia necesară de instituire a acestui nou instrument pentru a sprijini capacitățile militare ale forțelor armate africane și:

- (a) ca bugetul EPF să fie suficient de mare pentru a aborda în mod eficace provocările actuale legate de instruire, operațiuni, misiuni, proiecte și echipamente militare, inclusiv arme, muniții și transport;
- (b) să se asigure faptul că EPF depășește limitările actuale ale APF și pe cele ale bugetului Uniunii în ceea ce privește achiziționarea de arme și muniții;
- (c) solicită alocarea de fonduri de la bugetul UE pentru cheltuielile administrative care decurg din această decizie a Consiliului, inclusiv pentru personal;
- (d) invită Consiliul să le solicite statelor membre să suporte cheltuielile operaționale aferente punerii în aplicare a acestuia, inclusiv pentru echipamente și instruire;
- (e) observă că statele membre care nu participă la finanțarea unei acțiuni specifice sau a unei părți a acesteia ar putea să se abțină de la votul în Consiliu;
- (f) solicită instituirea în cadrul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) a unei divizii speciale noi responsabile pentru gestionarea acestui nou instrument, pentru a supraveghea furnizarea și utilizarea echipamentelor și instruirii, inclusiv măsurile adecvate de salvagardare și de diminuare a riscurilor;

⁽¹⁾ JOIN(2015)0017.

Miercuri, 16 septembrie 2020

(g) consideră că furnizarea și utilizarea acestor echipamente și a instruirii ar trebui monitorizate de experții detașați de statele membre la această divizie pentru a informa VP/ÎR și supuse controlului Parlamentului și auditate de către Curtea de Conturi Europeană;

14. consideră că sustenabilitatea, eficacitatea și vizibilitatea misiunilor civile și militare ale UE în Africa, în pofida gradului ridicat de implicare și de profesionalism al personalului lor, au fost, de asemenea, afectate în mod deosebit de lipsa de asumare a răspunderii la nivel local, de planurile de sustenabilitate și de echipamentele de bază din țările afectate, precum și de capacitatea acestora de a consolida capacitatea partenerilor;

15. invită Comisia și Consiliul să se asigure că utilizarea tuturor instrumentelor de finanțare este analizată pentru a aborda cauzele profunde ale conflictelor și pentru a sprijini dezvoltarea capacităților de securitate în țările africane afectate, în conformitate cu articolele 209 și 212 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și având în vedere crizele de securitate foarte grave din regiunea sahel-sahariană și din Africa de Est;

16. salută propunerea de a consolida principiul parteneriatului în relațiile Africa-UE, prevăzut în Comunicarea comună intitulată „Către o strategie cuprinzătoare cu Africa” (JOIN(2020)0004); invită Comisia, în special VP/ÎR, să inițieze parteneriate bilaterale adaptate pentru transformare, care să acopere un set amplu de domenii, acordând prioritate securității și apărării; invită VP/ÎR să aducă un omagiu țărilor avansate în domeniul consolidării democrației și securității umane și să le invite să se alătore parteneriatelor bilaterale, pe principiul „mai mult pentru mai mult”; invită VP/ÎR, în plus față de parteneriatele bilaterale, să asiste consolidarea funcțiilor de securitate ale organizațiilor subregionale, precum ECOWAS, Comunitatea Africii de Est sau Comunitatea de Dezvoltare a Africii Australe (SADC);

17. recomandă UE să aibă în vedere să își aducă contribuția la costurile operaționale și logistice ale operațiunilor de combatere a terorismului conduse de forțele armate naționale din Mauritania, Mali, Burkina Faso, Niger și Ciad, în cadrul operațiunilor de menținere a păcii din zona sahel-sahariană și să adopte o abordare similară celei pentru finanțarea Forțelor comune G5 și a Misiunii Uniunii Africane în Somalia (AMISOM); observă, de asemenea, că EPF ar trebui să fie instrumentul adecvat pentru a realiza acest lucru;

18. încurajează o discuție cu privire la oportunitatea de a aplica sau nu programelor de instruire existente aceleași facilități pentru achiziționarea de echipamente militare, inclusiv de armament, ca cele prevăzute în prezent pentru desfășurarea și pregătirea Forței comune a G5 Sahel, inclusiv sprijin financiar, dacă este necesar;

19. recomandă ca orice finanțare a operațiunilor de consolidare a capacităților pentru țările africane să fie condiționată de prezentarea de către țara destinatară a unui plan de sprijin convenit în comun, cu termene rezonabile, care să fie realizat cu monitorizare de către UE, cu posibilitatea unor ajustări ulterioare, în funcție de evoluția situației, care să includă instruire cu privire la reforma sectorului de securitate, la drepturile omului, la dreptul internațional umanitar și la statul de drept;

20. este profund îngrijorat de numărul mare de cazuri de abuzuri foarte grave împotriva drepturilor omului care au fost comise de forțele de securitate din Mali, astfel cum au fost investigate și raportate de Misiunea multidimensională integrată a Organizației Națiunilor Unite de stabilizare în Mali (MINUSMA);

21. recunoaște rolul important pe care îl joacă Mali pentru stabilitatea din regiunea Sahel și împărtășește profunda îngrijorare a ECOWAS în ceea ce privește lovitura de stat din Mali din 18 august 2020; subliniază că cooperarea continuă cu comunitatea internațională, în special UE și ONU, și primirea în continuare de sprijin din partea acesteia pot fi realizate cu succes numai dacă se iau o serie de măsuri importante, și anume crearea unui sistem electoral bine pregătit, viabil, transparent și stabil, care să asigure alegeri credibile, libere și corecte și condiții competitive egale pentru partidele politice; susține că este necesar să se instituie un guvern de tranziție incluziv, care să includă toate grupurile politice și sociale și să urmărească să protejeze drepturile și libertățile constituționale ale tuturor cetățenilor, fără a pierde din vedere provocările actuale de natură socială, economică și în materie de securitate care impun luarea unor măsuri urgente pentru a răspunde cererilor legitime ale cetățenilor privind un dialog incluziv și constructiv cu privire la viitorul țării lor; sprijină SEAE în eforturile sale de a contribui la găsirea unei soluții pașnice și democratice, care să restabilească în cele din urmă stabilitatea durabilă și încrederea cetățenilor malieni în instituțiile lor și în administrația publică, care ar trebui să fie cu adevărat incluzive, lipsite de corupție și să ajute toți cetățenii să își realizeze aspirațiile de prosperitate, pace, dezvoltare, stabilitate și siguranță;

22. remarcă Rapoartele de evaluare ale ONU privind asigurarea respectării legii și eforturile de asistență reparatorie pentru exploatarea și abuzurile sexuale comise de personalul Organizației Națiunilor Unite și cel asociat în cadrul operațiunilor de menținere a păcii; se declară profund șocat de amploarea alarmantă a acestor infracțiuni, precum și de imposibilitatea de a-i trage la răspundere pe autorii acestora; este șocat în egală măsură de acuzațiile de presupus abuz

Miercuri, 16 septembrie 2020

sexual asupra copiilor, formulate împotriva trupelor europene și ale ONU, în special în Republica Centrafricană în 2016, și solicită acțiunea justiției; îndeamnă ONU, statele membre ale UE și organele PSAC ale UE să cerceteze, să urmărească penal și să condamne, fără întârziere și cu cea mai mare hotărâre, personalul ONU, personalul național și pe cel al UE care a comis acte de violență sexuală; subliniază nevoia urgentă de a reforma structurile relevante în așa fel încât să se pună capăt impunității personalului ONU și UE, precum și prin crearea unor mecanisme funcționale și transparente de control și răspundere; consideră că este inacceptabil că, în prezent, acțiunile în justiție privind presupusele abuzuri rămân strict voluntare și depind de țările care contribuie cu trupe; este convins că astfel de crime grave ar putea fi reduse și prevenite și prin formare și educație; reamintește cu fermitate caracterul urgent al prevenirii unor astfel de infracțiuni și în viitor pentru a restabili încrederea populației locale în menținerea păcii la nivel internațional;

23. solicită ca formatul misiunilor de instruire EUTM Mali, EUTM RCA și EUTM Somalia să fie redefinit pentru a le adapta mai bine la nevoile reale ale forțelor armate ale țărilor beneficiare și la cele ale populațiilor acestora, prin:

- (a) armonizarea metodelor de instruire și a normelor de procedură și de angajare, precum și asigurarea faptului că acestea sunt unice și adaptate la nevoile identificate în țară și includ formarea privind egalitatea de gen și drepturile femeilor, inclusiv agenda privind femeile, pacea și securitatea;
- (b) elaborarea și aplicarea unei politici globale în domeniul reformei sectorului de securitate, care să aibă în centru securitatea umană și care să plaseze nevoile în materie de securitate ale întregii populații în centrul tuturor componentelor;
- (c) asigurarea faptului că instructorii sunt mandatați, în coordonare cu autoritățile militare locale, să selecteze soldați din rândul celor propuși de guvernele locale, să îi formeze pe aceștia pentru a le spori competențele, inclusiv prin cunoașterea dreptului internațional umanitar și a dreptului internațional al drepturilor omului și să îi supravegheze și însoțească pe teren după ce și-au încheiat formarea în scopul de a-i evalua și a împiedica dezmembrarea unităților și dispersarea soldaților;
- (d) dotarea centrelor de formare cu echipament militar partajat și individual (dacă țara în cauză nu le furnizează), să garanteze că poate fi oferită o instruire adecvată după ce UE a pus în aplicare măsuri de salvagardare care garantează respectarea celor opt criterii din Poziția comună 944 atunci când transferă arme țărilor terțe, garantând controlul ulterior expedierii și al utilizării finale, pentru a preveni deturnări către grupuri armate, inclusiv către teroriști;
- (e) creșterea ratei de ocupare a posturilor atribuite misiunilor pentru a atenua problemele recurente;
- (f) asigurarea faptului că instruirea corespunde realității operaționale, ceea ce înseamnă că ar trebui să includă mobilitatea și capacitatea de comandă și control;
- (g) obținerea de beneficii de pe urma detașării expertizei militare necesare, în special în domeniul consilierii strategice;
- (h) instituirea unui mecanism de monitorizare și de protecție a drepturilor omului, pentru a preveni încălcările acestora;

24. consideră că consolidarea dispozitivului anumitor misiuni (EUTM Somalia) pe componenta consultativă a structurilor comandamentelor forțelor locale ar permite exercitarea unei influențe semnificative atât asupra desfășurării operațiunilor, cât și în cadrul dispozitivului multilateral de asistență militară;

25. consideră că UE ar trebui să instituie o supraveghere adecvată și să continue să efectueze evaluări periodice și revizuirii strategice eficiente ale misiunilor civile EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia și EUAM RCA, revizuiind mandatul, bugetul și resursele umane aferente acestora și să continue să utilizeze sistemele de monitorizare din cadrul planului de punere în aplicare a misiunilor și să stabilească criterii de referință ca instrument cuprinzător de orientare; este convins că misiunile ar fi mai bine adaptate la evoluția situațiilor politice și în materie de securitate dacă ar fi adaptate la nevoile locale și dacă cooperarea cu partenerii locali ar fi intensificată și că acest lucru ar face ca acestea să devină și mai operaționale și mai eficiente și le-ar integra într-un efort de reformă a sectorului de securitate mai amplu în

Miercuri, 16 septembrie 2020

serviciul securității populației locale; solicită VP/ÎR și SEAE să răspundă Parlamentului în ceea ce privește raportul anual pe 2019 privind PSAC⁽¹²⁾, precum și evaluarea realizată de Parlament a misiunilor în Africa; reiterează criticile cu privire la lipsa de „indicatori adecvați pentru a monitoriza rezultatele misiunilor EUCAP Niger și EUCAP Mali și [la faptul] că monitorizarea și evaluarea activităților misiunii nu au fost adecvate și nu au fost adaptate [pentru a ține seama de] implicațiile acestora”; solicită VP/ÎR și SEAE să răspundă la evaluarea realizată de Parlament a constituirii unei forțe a EUTM Somalia;

26. reamintește că situația Somaliei în domeniul securității este foarte îngrijorătoare și că aceasta constituie un vector de destabilizare pe teritoriul întregului Corn al Africii și nu numai; consideră că Guvernul Federal al Somaliei nu este în măsură să își asume toate atribuțiile și că armata națională somaleză, în pofida progreselor recente, nu este încă în măsură să contracareze singură activitățile teroriste ale grupării al-Shabab; reamintește că armata somaleză urma să preia misiunea de la AMISOM în decembrie 2021; subliniază că realizarea acestui obiectiv necesită un program de asistență nou și cuprinzător și solicită UE să convină cu Uniunea Africană și cu Guvernul Somaliei asupra unei poziții în ceea ce privește mecanismul care trebuie pus în aplicare odată cu încheierea AMISOM;

27. consideră că criza din Golf are ramificații serioase în Somalia, prin care EAU continuă să sprijine acțiuni explicite care subminează în mod direct beneficiile în materie de securitate și de politică obținute până în prezent în Somalia, creând dezbinare națională între Guvernul Federal din Somalia și statele membre federale (FMS) în aspecte legate de securitate, alegeri naționale și dezvoltare, și solicită ca astfel de acțiuni să înceteze imediat;

28. solicită semnatarilor malieni ai Acordului pentru pace și reconciliere în Mali, care a fost rezultatul Procesului de la Alger, să îl respecte și să îl pună în aplicare fără întârziere;

29. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să își continue sprijinul financiar acordat AMISOM prin intermediul APF în perioada de tranziție, să mențină prezența celor trei misiuni și operațiuni militare sau civile ale UE (ATALANTA, EUTM Somalia și EUCAP Somalia), dar revizuite, să sprijine instituțiile democratice, să continue procesul de instruire a armatei naționale și instituirea unor sectoare ale securității transparente, responsabile și controlate în mod democratic;

30. solicită statelor membre și UE să ajute Forța comună a G5 Sahel să devină operațională prin furnizarea de asistență financiară, precum și prin furnizarea de echipamente militare și de instruire, incluzând totodată măsuri de salvagardare și de atenuare, precum și consiliere în domeniile doctrinei, capacităților planificate și gestionării; subliniază că este necesară în acest sens o componentă polițienească solidă și credibilă; solicită partenerilor care și-au asumat angajamente la Conferința donatorilor de la Bruxelles din 22 februarie 2018 să le pună rapid în aplicare;

31. consideră că statele africane trebuie să își asume responsabilitatea îndeplinirii atribuțiilor lor suverane pentru a stabili toate zonele care au fost eliberate de grupurile teroriste jihadiste, infracționale și armate, traficanți și bandiți, pentru a-și proteja cetățenii și prin furnizarea de servicii de bază (administrație, aprovizionare cu apă și electricitate, sănătate, justiție, educație); întrucât armata sau forțele de securitate ar trebui să asigure un mediu de securitate adecvat și serviciile de bază temporar până la preluarea funcției de către administrația civilă, solicită Uniunii Europene să își intensifice eforturile de sprijinire a statelor africane în vederea furnizării de servicii de bază;

32. sprijină solicitarea Uniunii Africane adresată Organizației Națiunilor Unite de a avea acces la contribuții evaluate ale ONU pentru misiuni sub conducere africană mandatate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite;

33. subliniază că este necesară o coordonare cu țările din Africa de Nord, precum și o contribuție eficace la pace și reconciliere în Libia, pentru a o împiedica să devină un focar de răspândire a grupărilor jihadiste, teroriste, a grupurilor infracționale și a grupurilor armate, a traficului de arme și a traficului de persoane; încurajează, prin urmare, negocierile de pace în formatul 5 + 5 și invită toate țările să respecte spiritul Conferinței de la Berlin; își exprimă speranța că recentele semnale de încetare a focului și de pace din Libia se vor materializa; salută, în acest sens, inițiativele recente ale SEAE și ale VP/ÎR, în special vizita sa în Libia din 1 septembrie 2020, și subliniază că UE ar trebui să joace un rol de lider în procesul de mediere;

34. solicită UE să abordeze amenințările constante și în creștere la adresa protejării și a conservării patrimoniului cultural și să stopeze traficul de bunuri culturale, în special în zonele de conflict;

35. consideră că cooperarea cu țările din Africa de Nord ar trebui să fie concepută în special în ceea ce privește schimbul de informații, instruirea militară și combaterea radicalizării, ținând seama de experiența dovedită a unora dintre acestea;

⁽¹²⁾ Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune – raport anual (Texte adoptate, P9_TA(2020)0009).

Miercuri, 16 septembrie 2020

36. consideră că o politică de securitate cuprinzătoare și pe termen mediu și lung pentru aceste regiuni ar trebui să se concentreze și asupra promovării rezilienței;

37. salută și sprijină abordarea cuprinzătoare a Mauritaniei, care include o strategie bazată pe aspecte sociale și de dezvoltare, în ceea ce privește răspunsul său militar și de securitate; își exprimă solidaritatea cu Niger, Mali și Burkina Faso, țări care sunt profund afectate de terorism; felicită eforturile și sacrificiile făcute de comunitatea internațională, de Misiunea multidimensională integrată a Organizației Națiunilor Unite de stabilizare în Mali, de Forța de intervenție multinațională comună a Organizației Națiunilor Unite, de G5 și de forțele armate franceze (Operațiunea Barkhane), de celula regională de consiliere și coordonare (RACC) a UE, de EUCAP Sahel Mali și Niger, de EUTM Mali, de GAR-SI Sahel și de armata ciadiană, forța esențială în sectorul central și în cel estic al G5, care necesită sprijin special pentru batalioanele sale; solicită țărilor din G5 Sahel să urmărească reforme interne și să pună în aplicare pe deplin drepturile omului, buna guvernare și responsabilitatea democratică, cu respectarea drepturilor omului și a normelor democratice;

38. salută declarația comună din 28 aprilie 2020 a Președintelui Consiliului European, Charles Michel, și a Președintelui Republicii Islamice Mauritania, Mohamed Cheikh el Ghazouani, acesta din urmă fiind totodată președintele în exercițiu al G5 Sahel, prin care aceștia au reînnoit și au consolidat angajamentul cu privire la securitate, stabilitate și dezvoltare în Sahel în strânsă colaborare cu Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, cu președintele Comisiei Uniunii Africane și cu președintele actual al ECOWAS;

39. încurajează statele membre să sprijine operațiunile Barkhane și Takuba și misiunile Gazelle și New Nero și să coopereze cu acestea; subliniază importanțele investiții umane și militare ale statelor membre care participă deja la acestea; insistă asupra necesității unei implicări europene mai puternice, dar aceasta nu poate înlocui obligația țărilor de a realiza reformele interne necesare pentru a asigura dezvoltarea durabilă și sectoarele de securitate;

40. solicită UE să acorde o atenție deosebită răspândirii grupurilor armate teroriste, în special a terorismului islamist și extremismului wahhabist violent, în regiunile Sahel, Africa de Vest și Cornul Africii și să persiste în eforturile sale globale de combatere a jihadismului; având în vedere impactul strategic al acestor regiuni asupra stabilității și securității țărilor din vecinătatea sudică, asupra securității maritime și a presiunii certe asupra frontierelor externe europene, solicită modernizarea cooperării în materie de securitate și a programelor de ajutor cu țările în cauză;

41. îndeamnă UE să realizeze o evaluare cuprinzătoare a JAES și a Comunicării comune a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate intitulată „Către o strategie cuprinzătoare cu Africa” din 9 martie 2020 și să promoveze punerea în aplicare a concluziilor Consiliului din 20 aprilie 2015 privind Planul de acțiune regional pentru Sahel pentru perioada 2015-2020, din 16 martie 2015 privind Planul de acțiune UE-Golful Guineei pentru 2015-2020, din 25 iunie 2018 privind Cornul Africii/Marea Roșie și Sahel/Mali, precum și a Declarației de la Pau;

42. cere o protecție suplimentară și sprijin pentru autoritățile, comunitățile și organizațiile din domeniul educației care operează pe teren, încercând să găsească oportunități alternative de învățare în centre comunitare și să implice mii de copii din Africa de Vest și Sahel în programe educaționale și de formare a competențelor;

Buna guvernare și dezvoltarea durabilă

43. afirmă că nu poate exista o strategie de securitate fără o acțiune comună în domeniul umanitar și al dezvoltării sustenabile; reamintește diversele cauze profunde ale terorismului și ale conflictelor armate; solicită susținerea capitalului uman și a dezvoltării umane, pentru a răspunde nevoilor celor mai vulnerabile comunități și a dezvolta capacitatea de reziliență a persoanelor;

44. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să se asigure că planurile de dezvoltare durabilă sunt adaptate contextului și multisectoriale și oferă o soluție globală la provocările regiunii în cauză; subliniază că o abordare integrată a păcii, securității și dezvoltării durabile necesită implicarea semnificativă a actorilor societății civile locale, în special a femeilor și a tinerilor, reamintind, în același timp, rolul seniorilor și al liderilor tradiționali din societățile sahel-sahariene; este de părere că aceste planuri trebuie să fie conforme principiilor eficienței ajutorului reafirmate în Consensul european privind dezvoltarea, adoptate de administrație în acord cu comunitățile locale beneficiare și puse în aplicare cu participarea societății civile locale și a organizațiilor umanitare, pentru a asigura o coordonare, transparență și asumare a responsabilității eficace;

Miercuri, 16 septembrie 2020

45. insistă asupra importanței parteneriatului cu ONU, a cooperării cu alte instituții internaționale, în special cu Uniunea Africană, precum și a dialogului cu alte organizații regionale și subregionale;

46. consideră că o cooperare semnificativă între UE și Africa în domeniul securității trebuie să se bazeze pe dezvoltarea durabilă și, în special, să se concentreze pe:

- (a) consolidarea democrației prin asigurarea unor sisteme de guvernare responsabile și democratice, prin control parlamentar eficient, precum și instituții democratice și statul de drept, care să garanteze toate libertățile societății civile;
- (b) încheierea conflictelor și prevenirea reapariției lor, abordând în același timp cauzele profunde ale acestora, pentru a obține pacea și securitatea de lungă durată;
- (c) elaborarea unor politici care să se concentreze în mod deosebit asupra tinerilor și să promoveze dezvoltarea economică și crearea de locuri de muncă; în acest context, subliniază necesitatea de a implica tinerii în procesele politice, economice și de promovare a păcii;
- (d) susținerea planurilor de acțiune preventive de stabilizare;
- (e) capacitarea femeilor prin recunoașterea calității lor de agenți ai schimbării în comunitățile africane, consolidând oportunitățile lor educaționale și economice, promovarea participării lor la instituțiile locale și naționale și la luarea deciziilor, precum și promovarea rolului lor în edificarea păcii, prevenirea și medierea conflictelor și combaterea violenței sexuale împotriva femeilor și fetelor;
- (f) asigurarea unor servicii de bază, cum ar fi sănătatea, securitatea alimentară, accesul la apă, salubritate și igienă, locuințe și sisteme de protecție socială, sprijin și protecție pentru sănătatea mintală, educația și susținerea populației strămutate, pentru a spori încrederea cetățenilor în stat;
- (g) asigurarea securității și a stabilității administrative și juridice;
- (h) eradicarea sărăciei, a impunității și a corupției;
- (i) combaterea efectelor schimbărilor climatice, luând în considerare măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea pentru a asigura că mijloacele de subsistență devin rezistente în mod sustenabil la amenințările de mediu;
- (j) respectarea statului de drept și promovarea dezvoltării durabile și a drepturilor omului fără discriminare, libertatea de exprimare, libertatea mass-mediei, libertatea de asociere și consolidarea sprijinului structural pentru societatea civilă și mass-media independentă;
- (k) promovarea practicilor agricole sustenabile, precum agroecologia, sprijinirea micilor producători și fermieri și punerea în aplicare a unei legături nutriționale pentru a aborda toate formele de malnutriție în toate contextele și a continua finanțarea activităților care corelează intervențiile umanitare cu cele pentru dezvoltare în vederea abordării cauzelor fundamentale;

47. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că actualele provocări în materie de securitate din Africa, adăugate la inegalitățile persistente, la lipsa de oportunități pentru tineri și la o guvernare deficitară, ar putea încuraja migrația și ar putea duce la strămutarea semnificativă a populației, subminând statele din Africa de Nord și afectând Europa și ducând la o criză umanitară de amploare; recunoaște impactul conflictelor, al sărăciei, al inegalităților și al schimbărilor climatice asupra strămutărilor forțate și îndeamnă Uniunea Europeană să faciliteze migrația reglementară, sigură și demnă; subliniază, prin urmare, importanța intensificării cooperării dintre UE și regiunea Sahel în special, pentru a aborda această chestiune importantă, reamintind totodată practica acceptată de a se abține de la aplicarea condiționalității la ajutorul umanitar legat de acțiunile din domeniul migrației în regiune;

48. salută strategia UE pentru Cornul Africii, care include nu numai politica umanitară și de securitate, ci și o politică de dezvoltare pe termen mai lung și obiectivele de dezvoltare ale mileniului; subliniază importanța acestei viziuni pe termen lung a politicii de dezvoltare și îndeamnă Comisia și statele membre să își coordoneze politicile în această privință și să utilizeze o programare comună pentru diversele țări și pentru regiune în cel mai scurt timp posibil;

Miercuri, 16 septembrie 2020

49. solicită punerea în aplicare a Rezoluției Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind tineretul, pacea și securitatea în cooperarea UE-Africa în materie de securitate;
50. îndeamnă UE să promoveze punerea în aplicare eficientă a Agendei ONU privind femeile, pacea și securitatea în toate domeniile de acțiune externă a UE, inclusiv o perspectivă de gen privind principalele domenii de politică ale parteneriatului strategic UE-Uniunea Africană în domeniul securității;
51. consideră că UE ar trebui să își consolideze colaborarea cu parlamentele naționale, inclusiv cu comisiile pentru securitate și apărare, pentru a îmbunătăți funcțiile vitale de supraveghere aferente intervențiilor naționale și externe în domeniul securității;
52. îndeamnă toți actorii militari din Sahel să respecte dreptul internațional umanitar și să pună în aplicare un răspuns cuprinzător, care să se focalizeze pe atenuarea suferinței părților celor mai vulnerabile ale populației, în special considerând protecția civililor drept un indicator-cheie al succesului oricărei strategii integrate de securitate; subliniază că este important să se asigure că punerea în aplicare a tuturor operațiunilor de securitate nu agravează situația umanitară; solicită tuturor actorilor din domeniul securității să monitorizeze impactul operațiunilor lor militare și al măsurilor lor de securitate asupra accesului la servicii, inclusiv la alimente și nutriție, și asupra strămutării forțate, pentru a reduce la minim efectele negative ale acestora asupra nevoilor umanitare;
53. consideră că este esențial să se acorde o asistență extraordinară și cuprinzătoare regiunilor în cauză, având în vedere provocarea extraordinară pe care o reprezintă pandemia de COVID-19, să se garanteze continuitatea din punct de vedere operațional a misiunilor și a operațiunilor PSAC, oferind, de asemenea, un sprijin sub forma consilierii forțelor armate locale, pentru a putea face față acestei epidemii, să se consolideze acțiunile pentru dezvoltare ale UE în aceste regiuni, care pot juca un rol important în reducerea impactului crizei sanitare și să se ofere ajutor umanitar esențial, demonstrând flexibilitate și adaptabilitate la situația existentă; salută decizia adoptată în mod unanim de către G20 de a suspenda plata datoriei de către țările cele mai sărace;
54. recomandă ca UE, împreună cu Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Banca Africană de Dezvoltare, să intervină la nivel financiar pentru a contribui la controlul datoriei și la plata dobânzii; solicită explorarea tuturor posibilităților, în contextul pandemiei de COVID-19 și al consecințelor sale financiare, pentru reducerea, suspendarea și sustenabilitatea datoriilor țărilor africane;
55. recomandă țărilor în cauză să își asume pe deplin responsabilitatea lor juridică internațională și să adopte toate măsurile necesare pentru a asigura răspunderea pentru actele de încălcare a dreptului internațional umanitar comise de toate părțile, să permită accesul liber la ajutorul umanitar și la serviciile de bază pentru persoanele aflate în situații dificile, inclusiv pentru cele care locuiesc în teritorii aflate în afara controlului guvernamental, să evite orice risc de deviere a ajutorului umanitar și să facă posibile negocierile cu toate părțile la conflict privind accesul umanitar, și subliniază că este important ca acordarea ajutorului umanitar să fie percepută ca neutră și imparțială și să se garanteze siguranța lucrătorilor umanitari;
56. salută propunerea de a consolida principiul multilateralismului în relațiile dintre Africa și UE, stabilit în Comunicarea comună intitulată „Către o strategie cuprinzătoare cu Africa”; consideră că China comunistă și Rusia autoritară au urmat abordări diferite referitoare la țările africane, care se opun eforturilor UE; îndeamnă Comisia să îmbunătățească eforturile publice de diplomatie și dialogul cu Uniunea Africană, guverne, parlamente și societățile civile pentru a explica mai bine sprijinul UE în domeniul securității în Africa ca o contribuție la strategia africană de dezvoltare 2063;

o

o o

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.